

UCHWAŁA NR XVII 1621 2021
RADY POWIATU WARSZAWSKIEGO ZACHODNIEGO
z dnia 25 marca 2021r.

**w sprawie przyjęcia Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy
w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu
Warszawskiego Zachodniego na lata 2021-2030**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz.U.2020, poz. 920) oraz art.19 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz.U. 2020, poz. 1876 ze zm.) w związku z art. 6 ust.3 pkt. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. 2020, poz. 218 ze zm.) Rada Powiatu Warszawskiego Zachodniego uchwala co następuje:

§ 1. Przyjmuje Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021-2030 w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie Uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Warszawskiego Zachodniego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu

Krzysztof Turek

Uzasadnienie

do uchwały Rady Powiatu Warszawskiego Zachodniego w sprawie przyjęcia Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021-2030

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 *Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie* (Dz.U.2020 poz. 218 ze zm.) opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie należy do zadań własnych powiatu.

Celem Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021 - 2030 jest ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie i skuteczna pomoc osobom jej doznającym. Dokument dedykowany jest w szczególności mieszkańcom Powiatu Warszawskiego Zachodniego.

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021-2030 opracowany przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Powiecie Warszawskim Zachodnim jest w znacznej części kontynuacją działań podjętych w ramach realizacji Programu na lata 2014 – 2020.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu

Krzysztof Turek

Załącznik do Uchwały Nr XVII/160/2021
Rady Powiatu Warszawskiego Zachodniego
z dnia 25 marca 2021r.

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
oraz ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie Dla Powiatu
Warszawskiego Zachodniego na lata 2021 – 2030

Ożarów Mazowiecki,
marzec 2021 rok

SPIS TREŚCI

I.	WSTĘP.....	5
II.	PODSTAWA PRAWNA.....	6
III.	PRZEMOC W RODZINIE – CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA.....	7
IV.	SKUTKI PRZEMOCY W RODZINIE.....	10
V.	DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE W POWIECIE WARSZAWSKIM ZACHODNIM.....	11
VI.	CELE I ZAŁOŻENIA PROGRAMU.....	14
VII.	ADRESACI PROGRAMU.....	15
VIII.	HARMONOGRAM DZIAŁAŃ.....	16
IX.	MIEJSCE I CZAS REALIZACJI.....	17
X.	REALIZATORZY I PARTNERZY PROGRAMU.....	18
XI.	FINANSOWANIE PROGRAMU.....	18
XII.	MONITOROWANIE EFEKTÓW REALIZACJI ZADAŃ.....	19

I. WSTĘP

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 *Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie* (Dz.U.2020 poz. 956) opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie należy do zadań własnych powiatu.

Celem Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021 - 2030 (zwanym dalej: Programem) jest ograniczenie zjawiska przemocy w rodzinie i skuteczna pomoc osobom jej doznającym. Dokument dedykowany jest w szczególności mieszkańcom Powiatu Warszawskiego Zachodniego.

Do zadań programu należy: wprowadzenie w życie działań, mających na celu podnoszenie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie, rozpowszechnianie informacji o możliwościach i formach udzielania pomocy osobom uwikłanym w przemoc, promowanie bezpiecznych metod wychowawczych, zapewnienie ochrony i udzielanie pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, realizację programów korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie.

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021-2030 opracowany przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Powiecie Warszawskim Zachodnim jest w znacznej części kontynuacją działań podjętych w ramach realizacji Programu na lata 2014 – 2020.

II. PODSTAWA PRAWNA

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021 – 2030 oparty jest głównie na założeniach:

- Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r.,
(Dz.U. 2009 r., Nr 114, poz. 946.)
- ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie
(Dz. U. z 2020 r. poz. 956.)
- ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym
(Dz. U. z 2020 r. poz. 920.)
- ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej
(Dz. U. z 2020 r. poz. 2369.)
- ustawy z dnia 25 lutego 1964r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy
(Dz. U. z 2020 r. poz. 1359.)
- ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. – Kodeks karny - rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 lutego 2011r. w sprawie standardu podstawowych usług świadczonych przez specjalistyczne ośrodki wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie, kwalifikacji osób zatrudnionych w tych ośrodkach, szczegółowych kierunków prowadzenia oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc w rodzinie oraz kwalifikacji osób prowadzących oddziaływania korekcyjno-edukacyjne (Dz.U. 2011 nr 50 poz. 259)
- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 2011r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. 2011 nr 209 poz. 1245)
- rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 marca 2011.r w sprawie procedury postępowania przy wykonywaniu czynności odebrania dziecka z rodziny w razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą w rodzinie (Dz.U. 2011 nr 81 poz. 448)

Zgodnie z art. 6 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2020 poz. 956) do zadań własnych powiatu należy w szczególności:

- 1) opracowanie i realizacja powiatowego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;

2) opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielenie specjalistycznej pomocy, zwłaszcza w zakresie promowania i wdrożenia prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie;

3) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;

4) zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach interwencji kryzysowej.

Zgodnie z art. 6 ust. 4 pkt 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.2020 poz. 956) do zadań z zakresu administracji rządowej realizowanych przez powiat należy opracowywanie i realizacja programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

III. PRZEMOC W RODZINIE – CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA

Przemoc jest zjawiskiem, stanowiącym zagrożenie dla wszystkich uwikłanych w nią stron: osób doznających przemocy, świadków, osób stosujących przemoc. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa przemoc, jako jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodzin, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą. Z perspektywy psychologicznej przemoc to zamierzone i wykorzystujące przewagę sił działanie przeciw członkowi rodziny, naruszające prawa i dobra osobiste, powodujące cierpienie i szkody. O przemocy w rodzinie mówimy, gdy wystąpią 4 przesłanki:

1. intencjonalność działania – przemoc jest zamierzonym działaniem i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie drugiej osoby, bez względu na jej potrzeby.
2. nierównomierne siły – jedna osoba ma wyraźną przewagę nad drugą - jest silniejsza fizycznie, psychicznie, materialnie, zawodowo, społecznie i w wymiarze tej przewagi oddziałuje na osobę słabszą, celem wymuszenia podporządkowania. Jest to klucz w definicji

przemocy, odróżniający agresję od przemocy. Dziecko jest osobą w stosunku do której występuje przewaga sił w każdej w w/w kategorii.

3. naruszane są prawa i dobra osobiste – osoba stosująca przemoc wykorzystując przewagę sił narusza podstawowe prawa i dobra osobiste drugiej osoby (np. prawo do nietykalności fizycznej, godności, szacunku itd.)

4. powoduje cierpienie i ból – osoba stosująca przemoc naraża zdrowie i życie drugiej osoby na poważne szkody fizyczne i psychiczne.

Przemoc w rodzinie może mieć postać:

- przemocy fizycznej – rozumianej jako wszelkiego rodzaju działania bezpośrednio z użyciem siły powodujące uszkodzenie ciała np. popychanie, duszenie, przytrzymywanie, policzkowanie, bicie, kopanie, szarpanie, wykręcanie rąk itp.

- przemocy psychicznej – rozumianej jako działania wykorzystujące świadome wpływanie jednej osoby na drugą, w szczególności na jej sposób myślenia, postępowanie, sposób życia drugiej osoby bez jej przyzwolenia, poprzez: wyśmiewanie (poglądów, wyznania, pochodzenia itp.), wyzywanie, poniżanie, stosowanie gróźb, szantażowanie, krytykowanie, kontrolowanie, izolowanie (kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami), wmawianie choroby psychicznej, ciągłe niepokojenie itp. W odniesieniu do dzieci określa się ją mianem przemocy emocjonalnej jako rozmyślne, nie zawierające aktów przemocy fizycznej, zachowania dorosłych wobec dzieci, które powodują znaczące obniżenie możliwości prawidłowego rozwoju dziecka, np.: odrzucenie emocjonalne, nadmierne oczekiwania, chorobliwa nadopiekuńczość, deprecjonowanie osiągnięć. Przemoc psychiczna jest najczęściej występującą formą przemocy i jest bardzo trudna do udowodnienia.

- przemoc seksualna - to wymuszanie różnego rodzaju niechcianych zachowań w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych, np. wymuszanie pożycia seksualnego, nieakceptowanych form współżycia seksualnego, gwałt, demonstrowanie zazdrości, wyśmiewanie ciała, krytyka zachowań seksualnych itp. Wykorzystanie seksualne dziecka ma miejsce wówczas, gdy dziecko włączane jest w aktywność seksualną, której nie jest w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, lub do której nie dojrzało i nie może zgodzić się w ważny prawnie sposób.

- przemoc ekonomiczna - ma na celu uzależnienie finansowe od osoby stosującej przemoc, np. ograniczanie dostępu do wspólnych środków finansowych, niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych rodziny, okradanie, odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, zaciąganie kredytów wbrew woli współmałżonka itp.,

- zaniedbanie – to naruszenie obowiązku opieki ze strony osób bliskich. W stosunku do dziecka zaniedbanie obejmuje nie zapewnianie odpowiednich warunków do rozwoju dziecka w sferze zdrowotnej, edukacyjnej i emocjonalnej. Obejmuje brak odpowiedniego schronienia, bezpieczeństwa, odżywiania w ramach środków dostępnych rodzicom lub opiekunom i w konsekwencji powodujące lub mogące spowodować uszczerbek na zdrowiu dziecka lub zaburzenie rozwoju psychicznego, moralnego lub społecznego. Wyróżnia się zaniedbanie fizyczne (zdrowotne, ekonomiczne), emocjonalne, edukacyjne (intelektualne). Zaniedbanie najczęściej dotyczy dzieci, osób starszych, niepełnosprawnych, chorych.

Przemoc w rodzinie nie jest zdarzeniem jednorazowym – charakteryzuje ją cykliczne powtarzanie się. Specjaliści zajmujący się problematyką przemocy w rodzinie wyróżniają w cyklu przemocy wobec bliskich trzy następujące po sobie fazy:

1. Faza narastającego napięcia

Początkiem cyklu jest wyczuwalny wzrost napięcia, narastające sytuacje konfliktowe, których przyczyny mogą tkwić poza rodziną, czasem są to drobne nieporozumienia powodujące dalszy wzrost napięcia. W tej fazie osoba stosująca przemoc jest najczęściej poirytowana, napięta, drażliwa, bywa również agresywna. Osoba doznająca przemocy stara się skoncentrować swoją uwagę i energię na różnych działaniach, które pozwoliłyby uniknąć awantury. Ma nadzieje, że różne działania, jakie podejmie, spowodują uniknięcie kolejnej fazy; zaczyna czuć się odpowiedzialna za zachowanie osoby stosującej przemoc.

2. Faza ostrej przemocy

W tej fazie następuje wybuch agresji. Osoba stosująca przemoc znajduje w zachowaniu, działaniu drugiej strony pretekst do wywołania awantury. Używa przemocy fizycznej, psychicznej i innych jej form. Osoba doznająca przemocy może być wtedy pobita, poniżona, a nawet może być zagrożone jej życie. Może odczuwać przerażenie, złość, wstyd, bezradność. W tej fazie osoba doznająca przemocy najczęściej decyduje się na szukanie pomocy – wzywa Policję, pogotowie, informuje o sytuacji rodzinę.

3. Faza miodowego miesiąca

To czas skruchy i okazywania miłości. Osoba stosująca przemoc zaczyna dostrzegać to, co się wydarzyło; próbuje załagodzić sytuację, przeprosza, obiecuje poprawę, często zapewnia, że nie pamięta, co miało miejsce. Osoba doznająca przemocy zaczyna wierzyć w to, że partner się zmienił i, że przemoc była jedynie incydentem i, że nigdy się nie powtórzy. W tej fazie osoba doznająca przemocy czuje się znowu kochana, spełniają się jej marzenia o miłości i szczęśliwym związku. W takiej atmosferze często wycofuje się z działań, mających na celu zatrzymanie przemocy w rodzinie, wierząc, że ta faza utrzyma się trwale. Takie

działania powodują, że osoba stosująca przemoc może czuć się bezkarna i, że następnym razem znowu jakoś sobie poradzi i uzyska przebaczenie.

Niestety faza miodowego miesiąca przemija i wkrótce znowu rozpoczyna się pierwsza faza narastającego napięcia. Przemoc w następnych cyklach na ogół jest bardziej gwałtowna, a faza miesiąca miodowego krótsza.

IV. SKUTKI PRZEMOCY W RODZINIE

Przemoc w rodzinie niesie za sobą zarówno bezpośrednie szkody dla zdrowia fizycznego, jak i psychicznego. Do najczęściej występujących konsekwencji doznawania przemocy należą:

- obrażenia ciała,
- choroby somatyczne związane ze stresem,
- przygnębienie, smutek, obojętność,
- stany lękowe, labilność emocjonalna, zespół stresu pourazowego,
- nieufność, poczucie zagrożenia,
- niska samoocena,
- kłopoty ze snem, koszmary nocne,
- zwiększone spożycie środków psychoaktywnych,
- zaprzeczanie, obwinianie się, wyuczona bezradność.

U dzieci, wobec których stosowana jest przemoc jej skutki mogą ujawnić się również wiele lat później, w okresie młodzieńczym i dorosłym. Odroczone skutki przemocy domowej u dzieci mogą objawiać się różnymi formami niedostosowania społecznego: ucieczkami z domu, wagarowaniem, udziałem w nieformalnych grupach młodzieżowych, uzależnieniami, przestępczością, agresją i stosowaniem przemocy.

V. DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY W RODZINIE W POWIECIE WARSZAWSKIM ZACHODNIM

Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie na obszarze Powiatu Warszawskiego Zachodniego, przeprowadzona została na podstawie danych uzyskanych z Ośrodków Pomocy Społecznej z siedmiu gmin Powiatu, tj. gminy: Błonie, Izabelin, Kampinos, Leszno, Łomianki, Ożarów Mazowiecki, Stare Babice. Na terenie każdej gminy Powiatu Warszawskiego Zachodniego działa Zespół Interdyscyplinarny, do zadań którego należy diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie, rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym oraz inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Tabela 1. Liczba wszczętych procedur „Niebieskie Karty” w gminach na terenie Powiatu Warszawskiego Zachodniego w latach 2018-2020.

Gmina	Rok	Ogółem	Ogółem w latach 2018-20
Błonie	2018	47	99
	2019	43	
	2020*	9	
Izabelin	2018	13	38
	2019	16	
	2020*	9	
Kampinos	2018	6	14
	2019	4	
	2020*	4	
Leszno	2018	12	40
	2019	15	
	2020*	13	
Łomianki	2018	21	77
	2019	36	
	2020*	20	
Ożarów Mazowiecki	2018	19	51
	2019	19	
	2020*	13	
Stare Babice	2018	18	56
	2019	20	
	2020*	18	

*dane za rok 2020 dotyczą okresu 1.01.2020 – 30.09.2020.

Jak wynika z Tabeli 1 najwięcej procedur „Niebieskie Karty” w diagnozowanym okresie wszczęto w gminie Błonie (99), dalej kolejno w gminie Łomianki (77), gminie Stare Babice (56), gminie Ożarów Mazowiecki (51), gminie Leszno (40), gminie Izabelin (38). Najmniej procedur „Niebieskie Karty” w latach 2018-2020 zostało wszczętych w gminie Kampinos. Zgodnie z informacjami uzyskanymi z ankiety gmina Kampinos wskazała częstotliwość spotkań Zespołu Interdyscyplinarnego oraz współpracę pomiędzy przedstawicielami różnych podmiotów publicznych i prywatnych, w tym z NGO jako najlepiej sprawdzające się praktyki w przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie na w/w terenie.

Tabela 2. Liczba wszczętych procedur „Niebieskie Karty” na terenie Powiatu Warszawskiego Zachodniego z podziałem na poszczególne lata.

Rok	Ogółem
2018	136
2019	153
2020*	86

*dane za rok 2020 dotyczą okresu 1.01.2020 – 30.09.2020.

Jak wynika z Tabeli 2. najwięcej procedur „Niebieskie Karty” w gminach na terenie Powiatu Warszawskiego Zachodniego zostało wszczętych w roku 2019 (153), w porównaniu z rokiem 2018 – o 17 więcej. Analiza danych z roku 2020, a więc w okresie kiedy sytuacja epidemiologiczna w kraju wymusiła pozostanie w domach całych rodzin – nie wykazała drastycznego zwiększenia wszczynanych procedur „Niebieskie Karty” na terenie całego powiatu. Jednocześnie analiza danych z poszczególnych gmin z roku 2020 pokazuje różnice pomiędzy ilością wszczętych procedur Niebieskich Kart: najwięcej procedur NK zostało zgłoszonych w gminie Łomianki (20), a najmniej w gminie Kampinos (4).

Tabela 3. Liczba wszczętych procedur „Niebieskie Karty” w gminach na terenie Powiatu Warszawskiego Zachodniego w latach 2018-2020 uwzględnieniem płci osób doznających przemocy.

Gmina	Rok	Ogółem	w tym:		
			kobiety	mężczyźni	dzieci
Błonie	2018	47	19	6	22
	2019	43	19	5	19
	2020*	9	5	0	4
Izabelin	2018	13	12	11	3
	2019	16	14	10	3
	2020*	9	7	8	2
Kampinos	2018	6	6	0	0
	2019	4	3	0	1
	2020*	4	3	1	0
Leszno	2018	12	11	1	0
	2019	15	14	1	0
	2020*	13	12	0	1
Łomianki	2018	21	16	2	4
	2019	36	20	2	20
	2020*	20	15	2	7
Ożarów Mazowiecki	2018	19	15	0	4
	2019	19	11	1	7
	2020*	13	9	0	4
Stare Babice	2018	18	18	0	0
	2019	20	16	0	4
	2020*	18	16	0	2

*dane za rok 2020 dotyczą okresu 1.01.2020 – 30.09.2020.

Analiza powyższych danych z Tabeli 3 wskazuje, iż kobiety i dzieci najczęściej doświadczały przemocy w rodzinie na terenie Powiatu. W żadnej z gmin nie zanotowano przewagi mężczyzn doznających przemocy domowej, a w gminie Stare Babice w latach 2018-2020 żaden mężczyzna w świetle statystyk nie doznał przemocy w rodzinie.

Tabela 4. Liczba kobiet i dzieci, korzystających ze schronienia w Domu Samotnej Matki w Laskach w latach 2018-2020, w związku z doświadczaną przemocą w rodzinie.

Rok	Ogółem	w tym:	
		kobiety	dzieci
2018	9	4	5
2019	10	5	5
2020*	9	3	6

*dane za rok 2020 dotyczą okresu 1.01.2020 – 30.09.2020.

Dane z powyższej Tabeli 4 pokazują, że w latach 2018-2020 istniało zapotrzebowanie na miejsca dla kobiet i dzieci z terenu Powiatu Warszawskiego Zachodniego w związku z doświadczaną przez nich przemocą w rodzinie. Liczba osób korzystających ze schronienia utrzymuje się na zbliżonym poziomie w diagnozowanym czasie.

VI. CELE I ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Podstawowym celem Programu jest zwiększenie skuteczności w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie poprzez zapewnienie wsparcia i specjalistycznej pomocy osobom doświadczającym przemocy w rodzinie, głównie w obszarze psychologicznym i prawnym, oraz zmniejszenie skali tego zjawiska na terenie Powiatu Warszawskiego Zachodniego.

Ważnym punktem Programu jest szeroko rozumiana profilaktyka i edukacja, mająca na celu zwiększenie świadomości społeczności Powiatu Warszawskiego Zachodniego, dotycząca zjawiska przemocy w rodzinie – jej przyczyn, mechanizmów oraz skutków.

Istotnym założeniem Programu jest promowanie i wdrażanie prawidłowych metod wychowawczych wykluczających użycie jakichkolwiek form przemocy.

W celu zwiększenia skuteczności w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie przewidziane jest podjęcie oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dedykowanych osobom stosującym przemoc w rodzinie.

Zwiększenie skuteczności podejmowanych działań ujętych w Programie będzie możliwe dzięki wzmacnianiu kompetencji zawodowych osób realizujących zadania w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Powyższe cele i założenia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021 – 2030 pozwalają przypuszczać, że jego realizacja przyczyni się do zwiększenia świadomości społeczności lokalnej o zjawisku przemocy w rodzinie oraz wpłynie na poprawę sytuacji rodzinnej wielu mieszkańców Powiatu Warszawskiego Zachodniego.

VII. ADRESACI PROGRAMU

Program dedykowany jest w szczególności do mieszkańców Powiatu Warszawskiego Zachodniego, a zwłaszcza do:

- osób doświadczających przemocy w rodzinie, w tym: dzieci, młodzieży, współmałżonków lub partnerów w związkach nieformalnych, osób starszych czy niepełnosprawnych,
- osób stosujących przemoc w rodzinie,
- świadków przemocy w rodzinie,
- osób zagrożonych przemocą w rodzinie,
- przedstawicieli władz lokalnych, instytucji oraz służb działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

VIII. HARMONOGRAM DZIAŁAŃ

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie zakłada następujące kierunki działań:

- dalszą diagnozę zjawiska przemocy na terenie Powiatu,
- budowanie systemu wsparcia dla osób doznających przemocy w rodzinie oraz będących jej świadkami, poprzez zwiększenie dostępności do poradnictwa prawnego, psychologicznego oraz socjalnego na terenie Powiatu,
- współpraca podmiotów zobligowanych do pracy w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- kształtowanie postaw w społeczności lokalnej wolnych od przemocy poprzez działania edukacyjne, profilaktyczne, informacyjne.
- dostęp do programów korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie,
- profesjonalizacja kadr związanych z pracą w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- dostosowywanie działań programu w zakresie interwencji, informacji, edukacji do zmian w przepisach prawnych,

Działanie	Podmiot odpowiedzialny	Wskaźnik realizacji	Czas realizacji/częstotliwość
Diagnozowanie zjawiska przemocy	PCPR, poszczególne OPS	Statystyki ujęte w Sprawozdaniu	Coroczne sprawozdanie do 31 marca
Zwiększenie dostępności do poradnictwa - prawnego - psychologicznego - socjalnego	PCPR, poszczególne OPS, Dom Samotnej Matki	Ilość odbytych porad, ilość udzielonych schronień	Przez czas realizacji Programu

Współpraca podmiotów w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie	Zespoły Interdyscyplinarne ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	Ilość spotkań poszczególnych Zespołów	Przez czas realizacji Programu
Kształtowanie postaw społeczności lokalnej	PCPR, poszczególne OPS, <i>szkoły</i>	Ilość akcji informacyjnych na terenie Powiatu, Ilość przeprowadzonych Warsztatów Umiejętności Wychowawczych	Przez czas realizacji Programu
Dostęp do programu korekcyjno-edukacyjnego	PCPR, realizatorzy programu	Ilość przeprowadzonych programów	W zależności od potrzeb społeczności lokalnej
Profesjonalizacja kadr	PCPR, poszczególne OPS	Odbyte kursy, szkolenia, warsztaty, konferencje	Przez cały czas realizacji Programu

IX. MIEJSCE I CZAS REALIZACJI

Działania w ramach Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021 – 2030 dedykowane są do mieszkańców siedmiu gmin, wchodzących w skład Powiatu Warszawskiego Zachodniego, tj. gminy Błonie, Izabelin, Kampinos, Leszno, Łomianki, Ożarów Mazowiecki oraz Stare Babice.

Zaplanowane działania będą wdrażane w formie ciągłej, adekwatnie do aktualnego zapotrzebowania mieszkańców Powiatu i są przewidziane na lata 2021 – 2030.

X. REALIZATORZY I PARTNERZY PROGRAMU

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021-2031 będzie realizowany przez powiatowe instytucje i organizacje zobligowane do działań z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz gminne jednostki samorządu terytorialnego wraz z ich jednostkami organizacyjnymi. Program zakłada współpracę następujących instytucji i służb:

- Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Powiecie Warszawskim Zachodnim
 - Ośrodków Pomocy Społecznej w poszczególnych gminach,
 - Policji,
 - Straży Miejskiej,
 - Sądów, Prokuratury oraz kuratorów zawodowych i społecznych,
 - Powiatowego Zespół Poradni Psychologiczno-Pedagogicznych,
 - Szkół i przedszkoli,
 - Placówek służby zdrowia,
 - Mediów,
 - Organizacji pozarządowych,
- oraz społeczności lokalnej.

XI. FINANSOWANIE PROGRAMU

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021-2030 realizowany będzie ze środków własnych Powiatu, dotacji z budżetu państwa, a także pozyskanych środków zewnętrznych – z grantów, konkursów, funduszy unijnych, strukturalnych.

XII. MONITOROWANIE EFEKTÓW REALIZACJI ZADAŃ

Monitorowanie realizacji Programu będzie odbywać się w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację, tj. danych własnych PCPR oraz danych pozyskanych od innych podmiotów dedykowanych do pracy w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie, ujętych w Programie. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Powiecie Warszawskim Zachodnim będzie przedstawiać Radzie Powiatu sprawozdanie do 31 marca każdego roku, wraz z rocznym sprawozdaniem z działalności PCPR. Dane te, a także wnioski składane przez zaangażowane podmioty mogą stanowić podstawę do aktualizowania zapisów Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego na lata 2021-2030.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Powiatu

Krzysztof Turek